

การจัดการในครอบครัวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง

FAMILY MANAGEMENT AND GIRL SEXUAL BEHAVIORS

สุพนิดา ชัยวิทย์*

ดร.ศรীরวรรณ มีคุณ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการศึกษาเชิงคุณภาพแบบชาติพันธุ์วรรณา เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี และเป็นการศึกษาเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจกับการจัดการในครอบครัวรูปแบบต่างๆ กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในสถานศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2- ปริญาตรีอายุระหว่าง 14-18 ปีวิธีการเก็บข้อมูลรวบรวมจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ผู้รู้การสนทนากลุ่มการศึกษาติดตามกรณีตัวอย่างและการศึกษาจากทะเบียนประวัติของนักเรียน-นักศึกษาใช้ระยะเวลาเก็บข้อมูล 7 เดือนผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งหมด 17 ราย

ผลการศึกษาพบว่าการจัดการในครอบครัวของวัยรุ่นหญิงมี 3 รูปแบบคือ

- 1) การจัดการในครอบครัวแบบตามใจ
- 2) การจัดการในครอบครัวแบบละเลยทอดทิ้ง
- 3) การจัดการในครอบครัวแบบบงการเข้มงวด

ลักษณะการจัดการในครอบครัวที่พบมากที่สุดคือ การจัดการแบบตามใจและลักษณะรูปแบบของครอบครัวที่พบ คือ ครอบครัวเดี่ยว ครอบครัวขยาย ครอบครัวพ่อ-แม่เลี้ยงเดี่ยว และครอบครัวที่พ่อและแม่เป็นเพศเดียวกัน (ครอบครัวเลสเบียน) โดยครอบครัวพ่อ-แม่เลี้ยงเดี่ยว พบมากที่สุดส่วนพฤติกรรมทางเพศ

* ครุชำนาญการ คศ.2 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ของวัยรุ่นหญิง ผลการวิจัยพบว่ามีทั้งการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ รักร่วมเพศ การมีกิ๊ก การอยู่ก่อนแต่ง โดยจำนวนของผู้ให้ข้อมูลที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศและรักร่วมเพศ ใกล้เคียงกัน คือ วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศร้อยละ 52.94 และ รักร่วมเพศร้อยละ 47.06 ส่วนพฤติกรรม การมี“กิ๊ก” วัยรุ่นหญิงทุกคนมีกิ๊กไม่ต่ำกว่า 2 คน อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำสุด 13 ปี ชาติที่สุด 16 ปี อายุเฉลี่ย 14.30 ปี โดยวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยป้องกัน เหตุผลคือ เป็นการมีความสัมพันธ์กับคนรัก ความเชื่อใจคนรัก ไม่คิดว่าจะมีโรคติดต่อ การมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงออกถึงความรัก เหตุผลที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์เพราะความรักความใกล้ชิดต้องการความรักความอบอุ่นที่ขาดหายไปจากครอบครัวและต้องการตามใจคนรัก การศึกษาวิจัยได้อธิบายถึงทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งวัยรุ่นหญิงเชื่อว่าเป็นผลต่อเนื่องจากความรัก เป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย ไม่คาดคิดถึงการแต่งงาน

ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงที่จะต้องเริ่มต้นตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษา ภาครัฐ และองค์กรเอกชน ทุกส่วนของสังคมควรตระหนักร่วมกัน โดยให้ความรู้ด้านเพศศึกษา การคบเพื่อน การรู้จักคุณค่าในตนเอง โดยเฉพาะการจัดการในครอบครัวด้วยความรักความเข้าใจ การสื่อสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในครอบครัว จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยในวัยรุ่น

Abstract

This study used the qualitative design of ethnography by means of cases study for understanding different types of family management related to girl sexual behaviors. The sample consisted of secondary up to bachelor degree girls, with 14 to 18 years old in the institute in Chanthaburi, Thailand. Data was gathered using in-depth interview, observation, participant observation, key informant interview, focus group, follow up case study and student bio data. This process had spent for 7 months included 17 participants.

It was found that there were 3 types of girl family management: 1) Indulgent 2) Neglectful and 3) Authoritarian. The Indulgent type was mostly found and traits of families were nuclear family extended family, single-parents family and lesbian family. Single - parent family was mostly found. The girl sexual behaviors were normal sexual, homosexual, lesbian, Gig (more than friend but not the lover) and living together. The numbers of participants who had normal sexual and homosexual were proximity. The study was found that normal sexual was 52.94% and homosexual was 47.06%. In case of the Gig behavior, each girl had Gig at least 2 persons at the same time. For the first sexual behavior, the minimum age was 13 years old the maximum was 16 years old and the average was 14.30 years old. The girl had intercourse without condom because of the reason for trust their lovers, no contagious

disease and they thought that having intercourse was the loving expression. They consent to have intercourse because they need love and warmth from their families so they needed the good feeling and pleasure from lovers instead. The study described the sexual behavior attitude of the girls that the intercourse was continued from love, it's not contemptibility and unnecessary to marry.

The findings suggested that it should be protect and remedy girl sexual behaviors that begin from the family, community, educational institute, government and private organization. Every section of society had to realize to instruct sex education, associate with their friends and made themselves worthiness, especially to manage family with love, understanding and communicate about sexual behavior in family which lead to change attitude of unsafe sexual behavior among students.

คำสำคัญ

การจัดการ ในครอบครัว/วัยรุ่นหญิง/
พฤติกรรมทางเพศ

บทนำ

ปรากฏการณ์สังคมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบัน มีรูปแบบที่แตกต่างจากสังคมยุคก่อนอย่างมาก เนื่องจากการก้าวเข้าสู่กระบวนการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย ผลจากการวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล (2548, หน้า 33) พบว่าเด็กวัยรุ่นไทยมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่ช่วงอายุ 14-18 ปี ปัญหาที่ตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์มีมากมาย เช่น การติดเชื้อ

เอชไอวี ข้อมูลจากศูนย์คุ้มครองสิทธิด้านเอดส์ (2548, หน้า 56) พบว่า ปัจจุบันกลุ่มเสี่ยงผู้ติดเชื้อเอชไอวี เปลี่ยนจากกลุ่มนักเที่ยวและ โสเภณี มาเป็นกลุ่มเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปีมากขึ้น และนำตระหนักมากกว่านั้น คือวัยรุ่นหญิงติดเชื้อมากกว่าวัยรุ่นชาย เด็กกลายเป็นกลุ่มผู้ติดเชื้อรายใหม่อันดับ 1 จากการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ไม่ใช่การซื้อบริการทำให้ไม่มีการป้องกันหรือมีวัฒนธรรมเอาอย่างแบบผิดๆ ด้วยการตั้งกลุ่มมีเพศสัมพันธ์ทำสถิติ เป็นต้น และจากการสำรวจของโครงการเฝ้าระวัง คุณภาพอนาคตเยาวชนไทยโดยสำนักวิจัย เอแบค โพลล์ (2548, หน้า 40) พบแนวโน้มการขยายบริการทางเพศของเยาวชนไทยเพิ่มมากขึ้นมีตัวเลขเยาวชนไทยกว่า 4 แสนคนที่ขายบริการ ส่วน อมรวิรัช นาคทรพร (2548, หน้า 151) ได้สรุปไว้ว่าประเด็นปัญหาสำคัญที่สุดของเด็กวัยรุ่นคือวัยรุ่นปัจจุบันขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว จึงแสวงหาสิ่งที่จะทำให้ตัวเองรู้สึกว่ามีคุณค่าสังคมยอมรับได้ ดังนั้นวัยรุ่นจึงใช้เพศสัมพันธ์เป็นที่ระบาย โดยมีการแลกเปลี่ยนคู่นอน มีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพื่อนในกลุ่มเป็นลักษณะเพศสัมพันธ์เอื้ออาทรผลจากการศึกษาในระยะยาวี้อีกว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เสรีในกลุ่มเด็กวัยรุ่นไทยขณะนี้มีความมากกว่า 50 % ซึ่งมากกว่าวัยรุ่นอเมริกันนอกจากนั้น พฤติกรรมที่ต่อเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ ที่กำลังจะกลายเป็นความนิยมที่ผิดปรกติอันเนื่องมาจากพฤติกรรมที่วัยรุ่นนิยมดูภาพโป๊ หรือวีซีดีลามก ซึ่งดูเหมือนจะไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกอีกต่อไปคือ จากผู้ดู ผู้ชมกลายเป็นนักแสดง มีทั้งถูกบังคับ และด้วยความสมัครใจ แต่ที่น่าตระหนักกว่านั้นคือวัยรุ่นบางราย โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงกล้าเปิดเผย

สรีระทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้อุปกรณ์เสริมอย่าง
อย่างกล้องเว็บแคมถ่ายทำ เพื่อให้ผู้สื่อข่าว
อินเทอร์เน็ต อมรวิรัช นาคทรพรพ (2548 , หน้า
28) กล่าวว่า ปัญหาในส่วนหนึ่งมาจากความต้อง
การทางเพศของเด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชายไม่แตก
ต่างกันเพียงแต่เด็กผู้หญิงเมื่อเริ่มมีพฤติกรรมทาง
เพศตั้งแต่วัยรุ่นแล้วพฤติกรรมจะเปลี่ยนไป ทำให้
หมกมุ่นอยู่กับเรื่องเพศมากขึ้นแต่ถูกเก็บกดจาก
จารีตประเพณีทำให้เด็กวัยรุ่นพัฒนาพฤติกรรม
ทางเพศไปในทางลบ เช่นมีความสัมพันธ์ทางเพศ
กับผู้ชายไม่เลือกหน้าเห็นเพศสัมพันธ์เป็นเรื่อง
เสรีจนนำไปสู่เพศพาณิชย์ทั้งการมีเพศสัมพันธ์
เพื่อแลกกับเงินการแสดงสื่อลามกจนถึงการโชว์
เรือนร่างสรีระทางอินเทอร์เน็ต

ภาวการณ์ที่น่าตระหนก และกระทบ
กระเทือนถึงศีลธรรม วัฒนธรรมไทยดังกล่าว
เป็นผลต่อเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน
ควรของกลุ่มเด็กวัยรุ่น ซึ่งธีรยุทธ บุญมี (2548,
หน้า 28) กล่าวไว้ว่า สังคมไทยเกิดอาการช็อก
หรือตื่นตระหนกทางคุณธรรมง่าย แต่ไม่มีการ
แก้ปัญหาศีลธรรมอย่างจริงจัง ปัญหาที่ตามมาจาก
การมีเพศสัมพันธ์มีมากมาย และเกิดผลกระทบ
ระดับมหภาค เช่น ด้านการศึกษาผู้วิจัยในฐานะ
ครูผู้สอนมีโอกาสใกล้ชิดกับเด็กวัยรุ่น พบว่า
เมื่อเด็กมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์พฤติกรรม
จะเปลี่ยนแปลง ไม่มีสมาธิในการเรียน ขาดเรียน
หมกมุ่นในเรื่องเพศ บางรายประสบปัญหาตั้ง
ครรภ์ไม่พึงประสงค์ บางรายมีประสบการณ์การ
ทำแท้ง บางรายต้องเข้าสู่กระบวนการ โสเภณีเด็ก
และบางรายถึงขั้นเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ส่งผลให้ผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนผลกระทบทางด้าน
สังคม กุมาริ วัชชวงษ์ (2548, หน้า 33) กล่าวไว้ว่า
สังคมไทยกำลังเผชิญกับโลกแห่งทุนนิยมและการ

ไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามารุกคืบอย่าง
อย่างรุนแรง ทำให้เด็กวัยรุ่นที่ขาดภูมิคุ้มกันทาง
อารมณ์ วนเวียนกับประสบการณ์ทางเพศสะท้อน
ออกมาในลักษณะสังคมที่เบาปัญญา ไร้หาแต่
ความสุขตามลัทธิบริโภคนิยมใช้จ่ายโดยไม่สนใจ
ถึงวิธีการที่จะได้เงินมา และแม้แต่ผลกระทบทาง
ด้านการเมือง จิตสำนึกของ วัยรุ่นในเรื่องการเมือง
ยึดติดกับภาพพจน์ภายนอกของนักการเมือง
ที่ฉาบฉวยมากกว่าจะมองลึกไปถึงนโยบายและการ
ดำเนินงาน

จากปรากฏการณ์พฤติกรรมทางเพศ
ของเด็กวัยรุ่น และผลกระทบด้านสังคมการศึกษา
การเมือง ดังที่ได้กล่าวแล้วนั้น ยังเป็นที่น่าสงสัย
อย่างยิ่งว่าทั้งที่มีผลต่อเนื่องมากมาย จากการมี
เพศสัมพันธ์ แต่เพราะเหตุใดเด็กวัยรุ่นจึงก้าว
เข้าสู่กระบวนการมีเพศสัมพันธ์เป็นจำนวนมาก
อมรวิรัช นาคทรพรพ (2548 , หน้า 152) ได้สรุป
สิ่งที่มีผลต่อการพัฒนาเด็ก แบ่งได้ 3 ประเภท
คือ สื่อ ครอบครัว และพื้นที่ทางสังคม จาก 3
ประเด็นนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัญหาที่เกิดจาก
ครอบครัวเป็นประเด็นหลักเพราะครอบครัวเป็น
หน่วยของสังคมที่มีความสำคัญมากที่สุด แต่ใน
ภาวะปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม
ที่เกิดจากความเจริญ ก้าวหน้าทางวัตถุ ทำให้วิถี
ชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงรวมถึงการ
เปลี่ยนแปลงรูปแบบครอบครัวจากครอบครัว
ขยายเป็นครอบครัวเดี่ยวและมีครอบครัวที่เรียกว่า
พ่อ-แม่เลี้ยงเดี่ยว (Single-parents family) ที่เป็น
ผลมาจากอัตราการหย่าร้าง รวมทั้งครอบครัวสมัย
ใหม่ที่มีทั้งพ่อและแม่เป็นเพศเดียวกันความ
หลากหลายในรูปแบบของครอบครัวทำให้บทบาท
ของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีลักษณะการเลี้ยงดู
เด็กที่ปรับตามบริบทของสังคม ซึ่งล้วนมีส่วนทำ

ให้หน้าที่ของครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูหรือการจัดการในครอบครัวบกพร่อง ปัญหานี้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และแนวทางการดำรงชีวิตที่ถูกต้องดีงาม ทำให้การใช้ชีวิตของเด็กวัยรุ่นไร้ทิศทาง มีปรากฏการณ์แปลกใหม่ที่นำวิถีมามากยิ่งขึ้น

จังหวัดจันทบุรี เป็นจังหวัดที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว จากการค้าพลอยการทำสวนผลไม้ ความอุดมสมบูรณ์ด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสถานที่มีสถานบันการศึกษาตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา ปัจจัยเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ประชากรหลายกลุ่มเข้ามาตั้งหลักแหล่งเพื่อการประกอบอาชีพและการศึกษาทำให้เกิดความหลากหลายด้านรูปแบบครอบครัว และสิ่งที่ตามมาเพื่อรองรับความเจริญแบบสังคมเมือง คือ สถานบันเทิง เช่น ห้างสรรพสินค้า ดิสโกเทค ร้านอาหารกึ่งดิสโกเทคที่เปิดบริการจำนวนมาก โดยกลุ่มผู้ใช้บริการหลักคือกลุ่มเด็กวัยรุ่น สภาพที่พบเห็นได้ง่ายในปัจจุบัน คือ เด็กวัยรุ่นทั้งที่รวมกลุ่มและจับคู่กันเที่ยวตามสถานบันเทิง ห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะด้วยการแต่งกายที่ไม่แตกต่างจากวัยรุ่นในเมืองหลวง หรือสภาพที่เด็กวัยรุ่นใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันในหอพักเดินทางมาเรียนด้วยกันอย่างเปิดเผย ปัจจัยที่หลากหลายดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญที่ก้าวเข้ามาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการจัดการในครอบครัวกับพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่นในภาวะที่รูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ครอบครัวที่ควรจะเป็นปราการปกป้องเด็กกลับกลายเป็นกระบวนการที่ผลักดันเด็กวัยรุ่นเข้าไปสู่

ห้วงปัญหา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการในครอบครัวกับพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น โดยเลือกศึกษาเฉพาะวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 14-18 ปี ที่อยู่ในระบบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-ปริญญาตรี ด้วยเหตุที่วัยรุ่นหญิงเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ ต่อเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมาก เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การออกจากสถานศึกษากลางคัน โดยเป็นการศึกษาเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่เชื่อมโยงถึงการจัดการในครอบครัว และจำกัดพื้นที่ศึกษาจำกัดกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นหญิงในท้องถิ่น เนื่องจากกลุ่มเด็กวัยรุ่นเป็นทรัพยากรสำคัญของการพัฒนาประเทศ พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นล้วนส่งผลถึงสังคม การศึกษาปรากฏการณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่น ค่านิยมในการดำเนินชีวิต การจัดการในครอบครัว จะทำให้เข้าใจเด็กวัยรุ่นได้มากยิ่งขึ้นสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาศักยภาพของเด็กวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาและการพัฒนาสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการภายในครอบครัวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ครอบครัวสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ปรับความเข้าใจและลดช่องว่างระหว่างวัยระหว่างพ่อแม่และลูกวัยรุ่นหญิง
2. ครู-อาจารย์สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเรียนรู้ถึงพฤติกรรม

ทางเพศของวัยรุ่นหญิง ช่วยแก้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นหญิง

3. วัยรุ่นหญิงสามารถนำผลการวิจัยเป็นบทเรียนและสร้างจิตสำนึกใหม่ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4. ท้องถิ่นสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้านครอบครัว ด้านพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น เพื่อช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหานี้

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้ทั้งรูปแบบและวิธีการศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณา (Ethnography) และเป็นการศึกษาเฉพาะกรณี เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคม (Social Phenomena) ซึ่งเป็นกระบวนการสังเกตวิถีชีวิตของวัยรุ่นหญิงในด้านทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวกับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ศึกษา เนื่องจากการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องละเอียดอ่อน คำถามการวิจัยเป็นประเด็นที่มีความไว (Sensitive issues) เนื่องจากมีค่านิยมว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่สมควรปกปิดไม่เปิดเผยในที่สาธารณะ โดยเฉพาะเพศหญิง ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำระเบียบวิธีวิจัย เชิงคุณภาพมาใช้เพื่อให้ได้คำตอบที่สะท้อนถึงความเป็นจริงเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของวัยรุ่นหญิงในสังคมปัจจุบันที่มีความสลับซับซ้อนด้านโครงสร้าง และรูปแบบการจัดการในครอบครัว โดยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดพื้นที่ศึกษาวิจัย (Study Site)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้เลือกพื้นที่ศึกษาอย่างเจาะจง คือ สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นศูนย์รวมของวัยรุ่นที่มาจาก

จากครอบครัวที่มีรูปแบบหลากหลาย เป็นสถาบันแห่งเดียวในภาคตะวันออก ที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรี ภูมิหลังของผู้เรียน มีความแตกต่างด้านรูปแบบครอบครัว วิถีชีวิต และพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออก เป็นลักษณะของวัยรุ่นในสังคมเมืองที่มีความเจริญและความทันสมัยครบถ้วนทั้งห้างสรรพสินค้า สถานบันเทิง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นเมืองท่องเที่ยวชายทะเลภาคตะวันออก ดังนั้น สถาบันการศึกษาแห่งนี้จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาวิถีชีวิตและการจัดการในครอบครัว

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นวัยรุ่นหญิงที่มีอายุระหว่าง 14-18 ปี จำนวน 17 คน กำหนดโดยวิธีการสุ่มอย่างเจาะจงตามเงื่อนไขในกรอบของการสุ่มตัวอย่าง คือเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากรายงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ฝ่ายปกครอง และเลือกกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย แต่เนื่องจากประเด็นที่ศึกษาเป็นประเด็นที่ค่อนข้างปกปิดผู้วิจัยจึงใช้เทคนิค Snow ball คือ สอบถามจากผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งถึงพฤติกรรมในกลุ่มเพื่อนที่คล้ายคลึงกันนำไปสู่ผู้ให้ข้อมูลรายต่อไปทำให้ได้ผู้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจนอกเหนือจากรายงานของอาจารย์ที่ปรึกษาหรือฝ่ายปกครอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Method of data compilation)

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการหลากหลาย เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

เป็นวิธีการหลักที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากเป็นวิธีการที่ทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด ด้วยเหตุที่กรณีศึกษาคำถามเกี่ยวกับครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง เป็นประเด็นส่วนตัวที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างสัมพันธภาพกับวัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้เป็นระยะเวลานานจึงเข้าถึงผู้ให้ข้อมูลหลักได้ง่ายและไม่ได้เป็นอาจารย์ฝ่ายปกครองหรือฝ่ายระเบียบวินัยนักเรียน-นักศึกษา อีกทั้งผู้วิจัยพยายามลดช่องว่างระหว่างวัย สร้างความไว้วางใจด้วยการพูดคุยที่เป็นกันเอง ให้คำแนะนำมองโลกทัศน์ด้วยความเข้าใจทำให้วัยรุ่นหญิงคุ้นเคยไว้วางใจเปิดเผยข้อมูลที่ปกปิดและทำให้สามารถสังเกตพฤติกรรมและใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการในครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสนทนากลุ่มเพื่อรวบรวมข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นหรือทัศนคติของกลุ่มที่คล้อยตามกัน และขัดแย้งกัน การสนทนากลุ่มทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้ซักถาม สังเกตปฏิกิริยาจากการแสดงความคิดเห็น ถึงแม้ว่าจะไม่ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการในครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศเพราะผู้ให้ข้อมูลตอบคำถามในลักษณะที่สังคมคาดหวังถึงการเป็นวัยรุ่นที่ดี แต่ประโยชน์ที่ผู้วิจัยได้รับ คือ การสังเกตปฏิกิริยา เช่น การตอบคำถามแบบเลี่ยงการหยุด

ชะงักคำตอบบางประเด็น จากนั้นผู้วิจัยจะเจาะจงเลือกผู้ให้ข้อมูลที่มีปฏิกิริยาต่อคำถามมาสัมภาษณ์แบบเจาะลึกอีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและเป็นความจริงมากยิ่งขึ้น

3. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมทั้งโดยห่างๆ และใกล้ชิด ข้อได้เปรียบของผู้วิจัยที่เป็นครูผู้สอนอยู่ในสถานศึกษาเป็นผู้หญิงเช่นเดียวกันและไม่คั่นหน้าในความผิดพลาดพร้อมพูดคุยด้วยความเข้าใจ ชิงใจ ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้อุปนิสัยเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ที่ไม่ต้องการการควบคุม การสังเกตแบบมีส่วนร่วมนี้ผู้วิจัยไม่ใช้เครื่องบันทึกเสียงเพื่อไม่ให้รู้สึกว่าเป็นทางการแต่จะใช้วิธีกลับมาบันทึกข้อมูลที่ได้ในแต่ละวันเพราะถ้ามีการใช้เครื่องบันทึกเสียง ผู้ให้ข้อมูลจะมีความรู้สึกห่างเหิน และหวาดระแวงขณะเดียวกันจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมทำให้ผู้วิจัยปรับคำถามเมื่อเจอปรากฏการณ์ใหม่ๆ เช่น ขณะที่สอนผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3 และ 4 ถูกเรียกตัวไปพบฝ่ายปกครอง กรณีปลอมลายเซ็นผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อไปทัศนศึกษาทำให้ผู้วิจัยตั้งคำถามเพิ่มเติมถึงพฤติกรรมการเที่ยวเตร่ ทำให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งสองรายมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากคนรัก ที่เรียกกันว่า “กิ๊ก” นำไปสู่การสัมภาษณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับกิ๊กเพิ่มเติมจากการมีความสัมพันธ์กับคนรัก

4. การสัมภาษณ์ผู้รู้ (Key Informant Interview)

ในทางมานุษยวิทยาถือว่าการสนทนาพูดคุย การสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นหญิงและผู้มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับ

พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นปรากฏการณ์สังคมในขณะนั้นได้ เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาและอาจารย์ประจำวิชาเอก เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาเอกของสถานศึกษาแห่งนี้เป็นวิชาชีพเฉพาะต้องเรียนวันละหลายชั่วโมง อีกทั้งมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมภายนอกอยู่เสมอจึงทำให้อาจารย์ประจำวิชาเอกค่อนข้างจะสนิทสนมกับผู้เรียน การที่ผู้วิจัยสนทนากับผู้เกี่ยวข้องทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมและขยายไปยังผู้ให้ข้อมูลอื่นๆ เช่น

1) ได้ข้อมูลเพิ่มเติม ดังกรณีของกลุ่มตัวอย่างรายที่ 1 ผู้วิจัยซักถามประเด็นความสัมพันธ์กับคนรัก และการเลี้ยงดูของมารดา แต่จากการสนทนากับฝ่ายกิจการนักเรียน – นักศึกษาทำให้ทราบว่านักเรียนหญิงคนดังกล่าวยังมี “กิ๊ก” อีกหลายคน ผู้วิจัยจึงไปสัมภาษณ์เพิ่มเติมในประเด็นเหล่านี้ ทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น

2) การขยายไปยังผู้ให้ข้อมูลคนอื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์กับอาจารย์ที่ปรึกษาถึงความคิดเห็นผู้สาวในสถาบันของนักเรียนชายในความรับผิดชอบ ทำให้เชื่อมโยงข้อมูลไปถึงเด็กนักเรียนหญิงชั้นอื่นที่มีพฤติกรรมทางเพศกับนักเรียนชาย จึงได้ข้อมูลเพิ่มเติมที่น่าสนใจและนำเสนอประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมเพิ่มขึ้น

การตรวจสอบความตรงและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง

และน่าเชื่อถือสำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation Technique) ตามแนวคิดของ Denzin of Lincoln ดังนี้

1. การตรวจสอบด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี (Methodology Triangulation)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้มีหลายวิธี ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่ม การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้เกี่ยวข้องและการตรวจสอบข้อมูลจากทะเบียนประวัติของนักเรียน

2. การตรวจสอบข้อมูลที่ได้ (Data Triangulation)

2.1 สอดถามประเด็นเดียวกันจำนวนหลายครั้ง จากกลุ่มตัวอย่างคนเดียวกัน เป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

2.2 ตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชาเอก อาจารย์ประจำฝ่ายกิจการนักเรียน – นักศึกษา กลุ่มเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมชั้นเรียน นอกจากนี้ในรายที่มีชีวิตประจำวันสนใจผู้วิจัยได้ไปเยี่ยมที่บ้านเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง

3.การตรวจสอบเชิงทฤษฎี (Theory-Triangulation)

ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาซึ่งเป็นแนวคิดแกนหลัก (Grand Theoretical Concept) ในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ โดยใช้แนวคิดมากกว่า 1 แนวคิดเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างรอบด้านจากบริบทต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อทัศนคติ

ค่านิยมของผู้ให้ข้อมูลการตีความและแปลผล ข้อมูลใช้แนวคิดและทฤษฎีหลักๆ ได้แก่ แนวคิด เรื่องรูปแบบของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูใน ครอบครัว และ ทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่น

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis Process)

ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการอุปมาน (Inductive Method) ซึ่งเป็นวิธีการหลัก ในการประมวลข้อมูลงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยมี ขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Verification of Data)

ผู้วิจัยตรวจสอบด้วยกรฟังเทปบันทึกเสียงข้อมูลจากการจดบันทึกประจำวันหลังจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เนื่องจากไม่ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบประเด็นการสัมภาษณ์ หากยังได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน หรือไม่แน่ใจความถูกต้องของข้อมูล ผู้วิจัยจะนัดพบผู้ให้ข้อมูลขอสัมภาษณ์เพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analyzing of Data)

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) จากข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกประจำวันหลังการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่มรวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการจากผู้รู้ ผู้เกี่ยวข้อง เรียบเรียงด้วยการเขียนและบันทึกเพิ่มข้อมูลต่างๆด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Word Processing (Microsoft Word) เพื่อนำมา

แยกแยะข้อมูลให้รหัสข้อมูล จัดกลุ่มข้อมูล และหาความสัมพันธ์ของข้อมูลต่อไป

3. การแปลผลและการนำเสนอข้อมูล (Interpretation and Presentation)

ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีการจัดการใน ครอบครัว รูปแบบครอบครัว พัฒนาการทางเพศ ของวัยรุ่น และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในการแปลความหมายข้อมูลที่ได้ในแง่มุมต่างๆ ส่วนผลการศึกษานำเสนอด้านการจัดการใน ครอบครัว พัฒนาการ และพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่นหญิง เพื่อให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยนำเสนอผลโดยการนำเสนอซึ่งประวัติ ของวัยรุ่นหญิงประกอบกับรายงานการวิจัย

ข้อพิจารณาทางด้านจริยธรรม (Ethical Consideration)

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการในครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง ซึ่งเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน และอ่อนไหวต่อความรู้สึกผู้ให้ข้อมูลยังอยู่ในช่วงรอยต่อของความเป็นเด็ก และผู้ใหญ่แม้จะมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควรแต่ไม่ได้มีความเป็นผู้ใหญ่ทางความคิด ผู้ให้ข้อมูลยังมีความรัก ความผูกพันต่อครอบครัว ไม่กล้าเปิดเผยเรื่องในครอบครัวให้กับบุคคลภายนอก การขอสัมภาษณ์ของผู้วิจัยใช้ความคุ้นเคยส่วนตัว มากกว่าการเป็นอาจารย์ ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ และความสำคัญของงานวิจัยกับผู้ให้ข้อมูลและแจ้งให้ทราบว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รับจะเก็บเป็นความลับไม่มีผลเสียต่อผู้ให้ข้อมูล ไม่เกี่ยวข้องกับฝ่ายปกครองงานระเบียบวินัย เป็นงานวิจัยซึ่งเป็นประโยชน์

ต่อสังคมเมื่อผู้ให้ข้อมูลอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และขอบันทึกเทปการสัมภาษณ์ หากสังเกตว่าผู้ให้ข้อมูลอึดอัดกังวลใจเกี่ยวกับการบันทึกเทป ผู้วิจัยจะใช้ทั้งวิธีการจดบันทึกระหว่างสนทนา และการจดจำมาบันทึกหลังจากการสัมภาษณ์ ในบางกรณีผู้วิจัยพาผู้ให้ข้อมูลไปพูดคุยนอกสถานที่ (เช่น ร้านอาหาร ร้านกาแฟ) หรือห้องทำงานส่วนตัวที่ไม่มีบุคคลที่สาม ทำให้มีบรรยากาศเหมาะสมต่อการสัมภาษณ์ในประเด็นการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

- (1) ลักษณะการจัดการในครอบครัวของวัยรุ่นหญิง
- (2) พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงรวมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในด้านการจัดการในครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง

1. ลักษณะการจัดการในครอบครัวของวัยรุ่นหญิง

จากการศึกษาการจัดการในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลครั้งนี้ พบว่า มี 3 ประเภทคือ (1) เลี้ยงดูแบบตามใจ (2) เลี้ยงดูแบบละเอียดทอด้ (3) เลี้ยงดูแบบบงการเข้มงวด และ รูปแบบการเลี้ยงดูนี้ยังแบ่งย่อยเป็นแบบที่แม่มีบทบาทมากและ พ่อมีบทบาทมาก ซึ่งลักษณะการจัดการในครอบครัว ที่พบมากที่สุดคือการจัดการแบบตามใจ (8 ราย) รองลงไป คือ การจัดการแบบบงการเข้มงวด (6 ราย) และ การจัดการแบบละเอียดทอด้ (3 ราย) ตามลำดับ สรุปผลได้ ดังนี้

1.1 ครอบครัวที่มีการจัดการในครอบครัวแบบตามใจ

เป็นลักษณะการจัดการในครอบครัวที่พบมากที่สุดจากการศึกษาครั้งนี้ ทั้งครอบครัวที่แม่มีบทบาทมากและพ่อมีบทบาทมาก ข้อค้นพบมีลักษณะร่วมที่คล้ายคลึงกัน คือ วัยรุ่นหญิงที่มีการจัดการในครอบครัวแบบตามใจมีการแสดงออก 2 ลักษณะ คือ 1) การตามใจด้านการใช้จ่าย 2) การตามใจด้านการคบเพื่อนและคนรัก ทั้งแม่และพ่อจะใช้การตามใจมาชดเชยการที่ลูกขาดพ่อขาดแม่และตนเอง ที่มีครอบครัวใหม่ เกรงว่าลูกจะไม่รัก ทำให้ลูกใช้ความรักของพ่อ-แม่มาเป็นที่พึ่งหรือเครื่องต่อรอง ดังนั้นพ่อ-แม่ในกลุ่มนี้ จะไม่ตำหนิหรือ ห้ามกรณีที่ถูกคบกับคนรัก ให้เงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและเมื่อพิจารณาถึงภูมิหลังของผู้ปกครอง ประกอบกับการจัดการเลี้ยงดูพบว่าพ่อและแม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำ มีครอบครัวตั้งแต่อายุยังน้อย มีจำนวนคู่อุปการหลายคน มักให้คำแนะนำ ในการดำเนินชีวิตแก่ลูกตามประสบการณ์ของตนเอง เช่น แม่มีครอบครัวตั้งแต่วัยรุ่น จึงไม่ตำหนิหากลูกมีคนรักและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนรักขอเพียงอย่าให้ตั้งครรภ์เท่านั้น และ ผู้ปกครองบางรายเคยมีคนรักเป็นทอมจึงไม่ห้ามปรามเมื่อลูกเป็นเหมือนตนเอง ส่วนการตามใจอีกประเภทหนึ่ง เกิดจากการที่พ่อแม่ มีระดับการศึกษาต่ำไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในสังคม ไม่สามารถให้คำแนะนำลูกได้ จึงเชื่อตามที่ลูกบอกตามใจลูกแบบผิดๆ เช่น ปล่อยให้ลูกเล่นเกมสั ให้เสรีภาพด้านการคบเพื่อน การพูดคุยโทรศัพท์ และการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับครอบครัวที่มีรูปแบบการเลี้ยงดูแบบตามใจอีกครอบครัวหนึ่ง คือ ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่เป็นเพศเดียวกัน(ครอบครัวเลสเบี้ยน)

ลูกจึงมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเช่นเดียวกับพ่อแม่ พ่อและแม่ตามใจลูกทั้งด้านการคบเพื่อน คบคนรัก รวมทั้งค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรัก หรือ กรณีผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่ง แม่เลี้ยงดูแบบตามใจถึงแม้จะรู้ว่าลูกมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับเพื่อนชายเมื่อพิจารณาภูมิหลังด้านการศึกษาและฐานะของครอบครัว พบว่าแม่มีครอบครัวตั้งแต่อายุยังน้อย จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฐานะครอบครัวค่อนข้างยากจนดังนั้น เมื่อลูกมีคนที่รักที่มีฐานะ จึงต้องการให้ลูกแต่งงาน การที่แม่ไม่ได้ให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ผู้ให้ข้อมูลจึงขาดแนวคิดที่ควรจะได้รับจากครอบครัว มองความสัมพันธ์ชาย-หญิงที่ฐานะการเงินของคนรัก การมีคนรักฐานะดี เกือบหนี้ ด้านการเงิน เป็นความภาคภูมิใจของผู้ให้ข้อมูล แนวคิดนี้ได้รับการซึมซับจากคำสั่งสอนของแม่ โดยไม่รู้ตัว

1.2. ครอบครัวที่มีการจัดการแบบบงการเข้มงวด

เป็นลักษณะการจัดการในครอบครัวที่พบรองจากประเภทแรก ซึ่งประกอบด้วยครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวและ ครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ-แม่-ลูกอาศัยอยู่ร่วมกัน ลักษณะการจัดการแบบบงการเข้มงวด ได้แก่การควบคุมพฤติกรรมลูกในด้านการคบเพื่อนชาย การกำหนดเวลาเข้าออกบ้าน ควบคุมผลการเรียน เข้มงวดในการวางระเบียบกฎเกณฑ์ ในทางปฏิบัติพบว่าครอบครัวที่พ่อ-แม่อยู่ร่วมกัน แม่จะมีบทบาทในการจัดการครอบครัวเกี่ยวกับลูกมากกว่าพ่อ เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับลูกแม่มักจะปกปิดพ่อจนกว่าจะแก้ไขไม่ได้ การที่แม่ไม่เล่าให้พ่อฟังเพราะ ไม่อยากลูกตำหนิว่าเลี้ยงลูกไม่ดี ดังนั้นวัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้จึง

มีอำนาจต่อรองกับแม่สูง มักใช้การเรียนมาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้าน เช่น ไปงานแสดง ไปทัศนศึกษา ไปทำกรบ้าน ทำรายงานกับเพื่อน และแม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำ (ป.4-ป.6) จะพยายามทำความเข้าใจลูกตามที่ลูกบอก เพราะเห็นว่าลูกเรียนสูงกว่า ส่วนการเลี้ยงดูแบบบงการเข้มงวดอีกลักษณะหนึ่ง ในครอบครัวที่มีแม่เลี้ยงเดี่ยว และแม่ไม่สามารถเป็นแบบอย่างให้ลูกได้ เช่น แม่มีเพื่อนชายหลายคน หรือกลุ่มตัวอย่าง บางราย แม่มีความสัมพันธ์กับพ่อขณะที่อายุน้อยเช่นเดียวกับตน แม่จึงสอนลูกไม่ได้ นอกจากนั้นการควบคุมของแม่ไม่คงเส้นคงวา เพราะบางครั้งตามใจลูกอย่างไม่มีเหตุผลเช่นการให้เงินค่าใช้จ่ายสูงทำให้การควบคุมของแม่ไม่ได้ผลวัยรุ่นหญิงรายนี้ประสบปัญหาการตั้งครวัที่ไม่สามารถศึกษาต่อได้

1.3. การจัดการในครอบครัวรูปแบบที่ละเอียดดัดถึง

เป็นลักษณะการจัดการครอบครัวที่พบน้อยที่สุดจากการศึกษา การจัดการครอบครัวลักษณะนี้ คือ พ่อแม่ปล่อยให้ลูกตัดสินใจด้วยตนเองในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการเลือกสถาบันการศึกษา การมีความสัมพันธ์กับคนรัก จนถึงการอยู่ก่อนแต่ง และปล่อยให้ลูกตัดสินใจด้วย การไม่สนับสนุนค่าใช้จ่ายเมื่อลูกมีปัญหา พ่อแม่ไม่ได้เป็นที่ปรึกษาให้ลูก การจะศึกษาต่อด้านไหนวางแผนอนาคตอย่างไร เป็นเรื่องที่วัยรุ่นหญิงต้องคิดเอง เวลามีปัญหาใช้วิธีการปรึกษาคนรักและเพื่อน ค่าใช้จ่ายในการเรียน ครอบครัวของคนรักเป็นผู้รับผิดชอบ จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การที่พ่อ-แม่ละเลยลูกนั้น สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่พ่อ หรือ แม่ มีครอบครัวใหม่ ต้องให้เวลากับครอบครัวใหม่ โดยเฉพาะครอบครัวที่แม่ต้อง

พึ่งพาทางการเงินจากสามีใหม่มีความรู้สึกเกรงใจ หากตนเองให้ค่าใช้จ่าย หรือเอาใจใส่กับลูกที่เกิดจากสามีเดิม เป็นเหตุให้ลูกน้อยใจ คิดว่าตนเองไม่มีคุณค่าเมื่อมีคนรักซื่อถือว่าคนรักเข้าใจตนเองมากที่สุด เข้าใจมากกว่าพ่อแม่ คุณค่าของตนเองอยู่ที่ความรักของคนรัก สำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใด วัยรุ่นหญิงไม่สามารถแยกแยะ ความรักจากครอบครัว และ ความรักจากคนรัก คิดว่าคนรักเป็นที่สุดของชีวิต เป็นสิ่งที่พึ่งทางจิตใจ ที่พึ่งทางการเงิน เพราะพ่อแม่ไม่ได้เอาใจใส่ จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าการจัดการในครอบครัวแต่ละรูปแบบล้วนแต่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง โดยเฉพาะการจัดการในครอบครัวแบบตามใจ และ โดยภาพรวม พฤติกรรมของผู้ที่เลี้ยงดูใกล้ชิด จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น ถึงแม้จะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม เด็กจะ ซึมซับ โดยไม่รู้ตัวว่าจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่แนวคิดที่ได้จากครอบครัวจึงฝังลึกยากที่จะเปลี่ยนแปลง

1.4 แนวคิดและทัศนคติการดำเนินชีวิต

ที่ได้รับจากครอบครัว

วัยรุ่นหญิงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีการจัดการในครอบครัวหลากหลายรูปแบบ ทั้งภูมิหลังจากการเลี้ยงดู การศึกษา และฐานะของครอบครัว มีส่วนเกี่ยวข้องกับทัศนคติในการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นหญิงทั้งสิ้น ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ ขอนำเสนอเป็นภาพรวม พบว่า ผู้ปกครองของวัยรุ่นหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาได้พูดคุย ให้คำแนะนำและแนวทางการดำเนินชีวิตลูกทั้งครอบครัวที่อบอุ่นและครอบครัวที่พ่อแม่แตกแยกกันอาจจะเป็นเพราะความที่ต้อ่งคั้นรนในการทำงานเลี้ยงชีพ ความไม่เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมในกรณีที่ครอบครัวแตกแยก

เมื่อต่างฝ่ายต่างมีคนใหม่หลังจากแยกทางกับคู่ครองเดิม ไปมีคู่ครองคนใหม่และมีลูกอีก ทำให้ห่างเหินกับกลุ่มตัวอย่างและบางส่วนเกิดจากความรู้สึกที่พยายามชดเชยให้ลูกจากการที่ตนเองไม่ได้เลี้ยงดู บางรายชดเชยด้วยการให้เงินใช้จ่ายมาก และไม่ได้ให้คำแนะนำ นอกจากซักถามเรื่องการเรียน เพียงแค่ทางโรงเรียนไม่ได้ขอพบผู้ปกครอง ไม่ต้องสอบถาม เท่านั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับการได้ถามดั่งนั้นแนวคิดหรือคำสอนที่ได้รับจากครอบครัวโดยตรงจึงไม่ค่อยมี หากมีปัญหาวัยรุ่นหญิงนิยมปรึกษาเพื่อน บางรายเลือกเรื่องที่จะพูดกับเพื่อน ในประเด็นที่จะไม่ทำให้ตนเองเสียหาย และ “ดูเป็นเด็กไม่ดี” ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หรือ การมี “กิ๊ก” เป็นสิ่งที่วัยรุ่นหญิงภาคภูมิใจที่ตนมีคนรักมีคนมาชอบหลายคนและจะภูมิใจมากยิ่งขึ้นหากคนรักหน้าตาดีสนับสนุนด้านการเงินและเห็นว่าการใช้ชีวิตคู่ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายเป็นเรื่องธรรมดาในชีวิต ถึงแม้ตนเองจะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนชายตั้งแต่อายุยังน้อย (13 ปีขึ้นไป) เพราะพฤติกรรมของตนไม่แตกต่างจากเพื่อนคนอื่น หรือ แม้แต่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ วัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้ เห็นว่าเป็นการทำตามค่านิยมในสังคม ส่วนการมีคนรักเพศเดียวกันเป็นค่านิยมที่ “มาแรงมาก”(เป็นที่นิยมมาก) เช่นเดียวกับการมี “กิ๊ก” เป็นสิ่งที่ใครๆเขาก็มีกัน ไม่รู้สึกว่าเป็นเรื่องผิดปรกติ ส่วนทัศนคติการอยู่ก่อนแต่ง วัยรุ่นหญิงไม่ได้ปกปิดกลุ่มเพื่อน มีศัพท์เรียกกันเป็นที่รับรู้ว่า “นักเรียนแม่บ้าน” (หมายถึงนักเรียนหญิงที่อยู่กับคนรักระหว่างศึกษา) ทัศนคติและค่านิยมของวัยรุ่นหญิงสวนทางกับความคาดหวังของของสังคมที่ต้องการให้

วัยรุ่นหญิง เห็นคุณค่าของตนเอง

2. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง

กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ศึกษามีพฤติกรรมทางเพศครั้งแรกต่ำสุดอายุ 13 ปี ชาติที่สุด 16 ปี อายุเฉลี่ย 14.30 ปี พฤติกรรมทางเพศที่พบคือ มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ รักร่วมเพศ อยู่ก่อนแต่งและการมีกิ๊ก โดยวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยป้องกัน ด้วยความเชื่อใจ คิดว่าการมีความสัมพันธ์กับคนรักไม่มีโรคติดต่อ เหตุผลที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์ เพราะความรัก ความใกล้ชิด การต้องการตามใจคนรัก เป็นการแสดงออกถึงความรัก และวัยรุ่นหญิงนิยมมี "กิ๊ก" ไม่ต่ำกว่า 2 คน ด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นความอบอุ่น ชดเชยสิ่งที่ขาดหายไปจากคนรัก พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงที่ค้นพบจากการศึกษาวิจัย มีดังนี้

2.1. การมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ

วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ 10 ราย ด้วยความยินยอมเต็มใจ เพราะความรักคิดว่าเป็นการแสดงออกถึงความรัก ความอยากรู้อยากลอง เป็นความต้องการตามธรรมชาติส่วนหนึ่ง ต้องการตามใจคนรักมีความรู้สึกสบายใจบ้างที่ตนยังอายุน้อย แต่ความรักมีมากกว่า คิดว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของคนที่รักกัน นิยามของเพศสัมพันธ์ เป็นความรักความอบอุ่น ความผูกพัน ความโรแมนติก การขาดความอบอุ่นจากครอบครัวเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ผลักดันให้วัยรุ่นหญิง มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ถึงแม้ครอบครัวจะเลี้ยงดูแบบตามใจแต่เป็นการตามใจด้านการเงิน ไม่ได้เอาใจใส่ใกล้ชิด พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูกเลี้ยงดูด้วยเงิน ใช้เวลากับครอบครัวใหม่ของตนเองมากกว่า ทำให้ลูกคิดว่าพ่อแม่ไม่รักตน

เกิดความคับข้องใจ แสวงหาความรักใช้เพศสัมพันธ์แลกความรัก คิดว่าเมื่อมีความสัมพันธ์กันลึกซึ้ง จะทำให้ผู้ชายรักตนเพียงคนเดียว ส่วนใหญ่วัยรุ่นหญิงมาจากครอบครัวที่แตกแยก พ่อและแม่ต่างมีครอบครัวใหม่ ทำให้วัยรุ่นหญิงรู้สึกว่าตนเป็นส่วนเกินในครอบครัว วัยรุ่นหญิงบางรายเลือกมาอยู่กับคนรัก เพราะต้องการคนดูแลเป็นที่ปรึกษา และช่วยเหลือด้านการเงิน วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่พูดคุยกับเพื่อน มากกว่าพ่อแม่ คิดว่าเพื่อนเข้าใจตนเอง ดังนั้น คำแนะนำจากเพื่อนจึงเป็นคำแนะนำที่มาจากประสบการณ์ของตนเอง ไม่ได้ชี้แนะแนวทางที่เหมาะสม วัยรุ่นหญิงในกลุ่มนี้มี 3 รายที่ครอบครัวสมบูรณ์คือ มีทั้งพ่อและแม่ ไม่มีปัญหาทางบ้าน แต่ที่เหมือนกันด้านบริหารจัดการในครอบครัว คือ ครอบครัวเลี้ยงดูแบบตามใจ และ แม่เป็นใหญ่ สิ่งที่ผลักดันให้วัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายอันดับแรกคือ ความรัก รองลงไปคือ ความอยากรู้อยากลองและความใกล้ชิดตามลำดับ

2. 2 การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน หรือ รักร่วมเพศ

วัยรุ่นหญิงผู้ให้ข้อมูล มีความรักกับเพศเดียวกัน 7 ราย แบ่งเป็นมีพฤติกรรมเป็น "ทอม" 3 คน และมีพฤติกรรมเป็น "ดี้" 4 คน และมีจำนวน 1 ราย ที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับครอบครัวของคนรัก จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นหญิงที่เป็นทอม มีพ่อแม่เป็นหญิงทั้งคู่โดยขอเด็กทั้งสองคนจากโรงพยาบาลมาเลี้ยงดู ทั้งสองคนเป็นฝาแฝดครอบครัวเลี้ยงดูด้วยการตามใจ และวัยรุ่นหญิงทอมหนึ่งราย ได้รับแบบอย่างแนวคิดและความสัมพันธ์จากครอบครัวคือ ต่อต้านพฤติกรรมของแม่ที่มีเพื่อนชายหลายคน วัยรุ่นหญิงรายนี้มีคนรักหลายคน โดยไม่รู้สึกล

ว่าเป็นเรื่องผิดแปลก เพราะแม่เป็นเช่นนั้น ดังนั้นสิ่งที่วัยรุ่นหญิงรักร่วมเพศต้องการมากที่สุดจากความสัมพันธ์คือความรักความอบอุ่น ต้องการเพียงคนที่เข้าใจเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องรอง โดยเฉพาะการมีคนที่เอาใจใส่ดูแลด้านค่าใช้จ่ายเป็นความภาคภูมิใจที่โอ้อวดกับเพื่อนได้ และ รู้สึกว่าตนมีสถานภาพดีกว่าเพื่อนๆ ถึงแม้ว่าจะมีคนรักจะเป็นเพศเดียวกัน

2.3 การมี "กิ๊ก"

ในทัศนะของวัยรุ่นหญิง การมีกิ๊กเป็นสิ่งที่ช่วยให้ความรักของตนเอง "เต็ม" มากขึ้น ในที่นี้คือเต็มในด้านจิตใจ บางเรื่องที่ไม่สามารถพูดคุยกับคนรัก หรือเพื่อน สามารถพูดคุยกับกิ๊กได้ นิยามของกิ๊ก คือ "เป็นมากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่คนรัก" ห้ามหึงหวงแต่หว่างกันได้ และเมื่อแฟนรู้ก็ต้องเลิก

วัยรุ่นหญิงผู้ให้ข้อมูลมีกิ๊กทุกคนแต่ละรายมีอย่างต่ำสองคน ทุกคนให้คำตอบเหมือนกันว่าการมีกิ๊กทำให้จิตใจสดชื่นมีคนพูดคุยให้กำลังใจ มีความรู้สึกพิเศษกว่าเพื่อน กิ๊กอาจจะพัฒนามาเป็นแฟนได้หากตนเลิกคบกับแฟน และหากกิ๊กของตนไปมีแฟนตัวจริงก็ต้องยอมรับถือเป็นเรื่องปรกติธรรมดาที่วัยรุ่นจะมีแฟนและมีกิ๊กอย่างไม่จำกัดจำนวนค่านิยมและทัศนคติในการมีกิ๊กของวัยรุ่น สะท้อนให้เห็นค่านิยมยุคใหม่ ที่ล้วนแต่แสวงหาความสุขส่วนตัวความรักจากคนรักยังไม่เพียงพอ ไม่มีใครคิดว่าจะหยุดแล้วกับคนรักคนนี้ ไม่มีคนอื่นอีกในชีวิตทุกคนคิดว่ามีแล้วมีอีกได้ เป็นเรื่องของช่วงเวลาหนึ่งในชีวิตกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนในสังคมสมัยใหม่ มีวัยรุ่นหญิงเพียงรายเดียวเท่านั้นที่ใฝ่ฝันอยากแต่งงานกับคนรักของตนเอง

เพราะเห็นแบบอย่างจากพ่อแม่ที่ใช้ชีวิตคู่อย่างมีความสุข สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติที่ได้รับจากการจัดการเลี้ยงดูของครอบครัว เพราะวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจากการศึกษาครั้งนี้ ไม่มีใครคิดถึงเรื่องการแต่งงานกับคนรักถึงแม้มีความความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง

2.4 การอยู่ก่อนแต่งกับคนรัก

ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ วัยรุ่นหญิงที่อยู่ก่อนแต่งกับคนรัก ไม่ได้คิดว่าครั้งนี้จะเป็นความรักครั้งสุดท้ายการอยู่ร่วมกันกับคนรักเพราะความจำเป็นในการดำรงชีวิต ต้องการค่าใช้จ่ายในการเรียน สำหรับทัศนคติการอยู่ก่อนแต่งงาน วัยรุ่นหญิงไม่ได้สนับสนุนให้ใครทำแบบนี้อ่าเลือกได้คงไม่ใช้ชีวิตแบบนี้ แต่ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นเรื่องเสียหายมากในสังคมปัจจุบันเพราะไม่แตกต่างจากเพื่อนคนอื่น เช่นเดียวกับวัยรุ่นหญิงที่อยู่กับพ่อแม่ เหตุผลที่อยู่ด้วยกันเพราะความรักแต่ส่วนหนึ่งเกิดจากการรู้สึกว่าตนเองไม่เป็นที่ต้องการของแม่ที่มีสามีใหม่ การมีคนรักกับเพศเดียวกัน ไม่ได้คิดว่าเป็นเรื่องผิดปรกติ ถ้าเลือกได้อยากมีพ่อแม่เลี้ยงดูเหมือนคนอื่นๆ ความรู้สึกที่ต้องพึ่งพิงคนรัก ทำให้ไม่กล้าทำอะไรตามใจตนเอง ถึงแม้บางครั้งอึดอัดจากความหึงหวงและความเจ้าชู้ของคนรัก ทัศนคติของวัยรุ่นหญิง คือ หากตนมีพ่อแม่เอาใจใส่ชีวิตคงมีความสุขมากกว่านี้ ความสุขในวันนี้ เป็นความสุขที่มีเงื่อนไข เพศสัมพันธ์สำหรับตนไม่ได้เป็นเรื่องจำเป็นจะมีหรือไม่มีก็ได้ความสุขที่แท้จริงคือความรักความอบอุ่นจากครอบครัว

ข้อจำกัดและจุดแข็งในการวิจัย

ข้อจำกัดในการวิจัย

ประเด็นที่ศึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการในครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในท้องถิ่น ด้วยถือว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด เชื่อมโยงถึงการพัฒนาประเทศ ทั้งสองประเด็นที่ศึกษา เป็นเรื่องที่ลับเฉพาะในครอบครัว และส่วนตัว เป็นประเด็นที่อ่อนไหวต่อความรู้สึก การเข้าถึงกลุ่มผู้เต็มใจให้ข้อมูลค่อนข้างยาก หากต้องการข้อมูลเชิงลึก ต้องอาศัยระยะเวลาในการทำควมคุ้นเคย การพูดคุยอย่างใกล้ชิดไม่ให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่ามีผู้วิจัยต้องการข้อมูลเพื่อประโยชน์ของตนเองเพียงประการเดียว ประเด็นเรื่องการจัดการในครอบครัว วัยรุ่นหญิงไม่ต้องการกล่าวถึง และหากจะกล่าวถึงมักจะเบี่ยงเบนประเด็น ด้วยความเป็นเด็ก ถึงแม้จะมีประประสพการณ์ทางเพศ แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นผู้ใหญ่ทางความคิด หากได้สัมผัสอย่างอย่างลึกซึ้ง จะพบว่าวัยรุ่นหญิงยังโหยหาความรักความอบอุ่นจากครอบครัวไม่ต้องการให้ผู้อื่นมองพ่อแม่ของตนในทางไม่ดี ถึงแม้พ่อแม่จะทำร้ายจิตใจ เช่น วัยรุ่นหญิงสองรายที่ตามหาพ่อแม่ของตนที่ทอดทิ้งไปตั้งแต่เด็กเมื่อพบพ่อแม่ที่ตนติดตามถึงแม่จะไม่ได้เลี้ยงดูมา แต่ความรักความผูกพันยังคงมีอยู่กว่าจะได้ข้อมูลด้านครอบครัว ได้ทราบถึงความรู้สึกที่แท้จริงของเด็กวัยรุ่น ต้องใช้ระยะเวลาและความคุ้นเคยอย่างมาก และการใช้เทปบันทึกเสียง เป็นสิ่งที่วัยรุ่นหญิงหวาดระแวงผู้วิจัยจึงต้องเปลี่ยนวิธีการด้วยการจดจำและนำมาบันทึกในแต่ละครั้งที่สัมภาษณ์ ส่วนข้อมูลด้านพฤติกรรม

ทางเพศ วัยรุ่นหญิงเต็มใจพูดมากกว่าเรื่องครอบครัวเพราะต้องการระบายความรู้สึกต้องการคำแนะนำที่ตนไม่สามารถจะพูดกับครอบครัวได้ บางครั้งด้วยความเป็นเด็กจึง ต้องการแสดงให้รู้ว่า ตนมีคนที่รักและต้องการเหมือนกับคนอื่นๆ การมีคนรัก เป็นค่านิยมที่ต้อง "มี" ในกลุ่มวัยรุ่น แต่วัยรุ่นหญิงไม่มีความรู้ด้านเพศศึกษาอย่างถูกต้อง ไม่มีการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อที่เกิดจากเพศสัมพันธ์

จุดแข็งในการวิจัย

ถึงแม้การศึกษาครั้งนี้จะมีข้อจำกัดด้านการติดตามข้อมูล ที่ต้องใช้ระยะเวลา ใช้เวลาในการพูดคุยมาก แต่การวิจัยเชิงคุณภาพช่วยให้มีความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพราะประเด็นที่ศึกษา หากใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ จะขาดข้อมูลในเชิงลึกการวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนาและการศึกษาย้อนหลังถึงภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งการใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายๆ แห่งทำให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในสถาบันแห่งนี้มานาน สามารถสร้างความคุ้นเคย และความไว้วางใจได้ซึ่งต่างจากการวิจัยเชิงสำรวจที่ทำเพียงครั้งเดียวการศึกษาครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการจัดการในครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง เช่น ได้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการในครอบครัวที่เป็นเพศเดียวกัน และพฤติกรรมกรรมการมี "กิ๊ก" ของวัยรุ่นหญิง การได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ก็ไม่เท่ากับได้สัมผัสความรู้สึกที่แท้จริง ส่วนการมีเพศสัมพันธ์เสรี การมีเพศสัมพันธ์สะสมเต็ม โดยที่วัยรุ่นหญิงเป็นผู้รวบรวมเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักของโรงแรมเป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างแปลก เป็นสิ่งที่ไม่น่า

เชื่อว่าวัยรุ่นหญิงในประเทศไทยจะมีแนวคิดและพฤติกรรมเช่นนี้จริง การเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยทำให้พฤติกรรมทางเพศ ค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงเปลี่ยนแปลง การที่ผู้วิจัยมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับ วัยรุ่นหญิงจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้เข้าใจวิถีชีวิตของวัยรุ่นยุคใหม่มากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของข้อค้นพบจากการวิจัยและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายทางสังคม

การศึกษาวัยรุ่นครั้งนี้ พบว่า การจัดการในครอบครัวของวัยรุ่นหญิงส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ และ ปัจจัยหลักด้านการจัดการในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นการจัดการในลักษณะใดก็ตาม สิ่งสำคัญอยู่ที่การให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็กวัยรุ่นเพราะข้อค้นพบจากทุกครอบครัว คือ เด็กวัยรุ่นล้วนแต่ต้องการความรักจากครอบครัว ดังนั้นกระบวนการแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชุมชน ต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวเพื่อการป้องกันก่อนการแก้ไขพฤติกรรมทางเพศที่มีพัฒนาการไม่พึงประสงค์ ดังนี้

1. รัฐต้องส่งเสริมนโยบายและงบประมาณแก่ชุมชน และครอบครัว เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมกับองค์กรท้องถิ่น กำหนดโครงการมาตรการดูแลเด็กและเยาวชน

2. สถาบันการศึกษาควรมีหลักสูตรครอบครัวศึกษาและเพศศึกษาทุกระดับ มีการเตรียมครอบครัวคนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพมีศูนย์ส่งเสริมและฟื้นฟูครอบครัว ให้คำแนะนำแก่ผู้เริ่มต้นใช้ชีวิตครอบครัว

3. สถาบันการศึกษาควรมีการสอนเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องประเด็นสำคัญที่สุด คือ สังคมต้องเปิดใจยอมรับความจริงของปรากฏการณ์

ที่เกิดขึ้น และดำรงอยู่ เพื่อการ ป้องกันและแก้ไข ปัญหา

4. พิจารณาข้อเสนอของวัยรุ่นด้านการลดลดระหว่างเรียน ควรมีแนวทางการช่วยประคับประคองชีวิตวัยรุ่นที่มีปัญหาเพื่อให้รอดพ้นจากเด็กวัยรุ่นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพรู้จักคุณค่าในตนเอง

5. หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนครอบครัว และทุกส่วนของสังคมต้องตระหนักในปัญหาของวัยรุ่นโดยเฉพาะปัญหาด้านการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ควรให้ความรู้ด้านนี้มากกว่าการขายถุงยางอนามัยในโรงเรียนและต้องเร่งกระทำอย่างเร่งด่วน สุทธิ หรือ อัตรากำลังติดเชื้อเอดส์ของวัยรุ่นที่เพิ่มขึ้น ไม่ได้ทำให้วัยรุ่นตระหนักถึงความเสี่ยนี้ ทุกภาคส่วนของสังคมต้องช่วยกันรณรงค์ป้องกันอย่างจริงจัง

6. รัฐต้องส่งเสริมพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ของเยาวชน กำจัดสื่อที่ไม่สร้างสรรค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องไม่ใช้รณรงค์หรือพูด เรื่องเด็กวัยรุ่นเฉพาะช่วงเทศกาลวันวาเลนไทน์ อย่าสำรวจพฤติกรรมเด็กเพื่อความหือหว่าแต่ไม่ป้องกันแก้ไข

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

แนวทางการศึกษาวิจัยที่น่าสนใจครั้งต่อไปมีดังนี้

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาอย่างจำกัดเฉพาะในสถาบันการศึกษาเพียงแห่งเดียว ควรมีการศึกษาให้กว้างมากกว่านี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างหลากหลายทั้งวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นชาย โดยใช้ทั้งระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้คำตอบการวิจัยที่ครอบคลุมถึงประเด็นที่ต้องการ

2. ควรศึกษาพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น เพื่อจะได้ทราบสาเหตุที่แท้จริงเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและพัฒนาสังคมช่วยในการวางแผนและนโยบายเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน

3. ควรศึกษาถึงผลที่ต่อเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่น ทั้งในด้านการเรียน การดำเนินชีวิต เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา การวางแผนด้านสังคม การป้องกันพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). ปัญหาชายตัวและมั่วเซ็กซ์ของเด็กไทย, วันที่ค้นข้อมูล 26 ธันวาคม 2548, เข้าถึงได้จาก file://G: Thaimental. Com.
- กระทรวงสาธารณสุข กองกรมโรค. (2549). การสำรวจพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น. วันที่ค้นข้อมูล 14 กุมภาพันธ์ 2549, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaifamily.Mahidol.ac.th>.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์. (2549). ก็มากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน, วันที่ค้นข้อมูล 10 กุมภาพันธ์ 2548, เข้าถึงได้จาก file://G: Thaimental. Com.
- นงพงา ลิ้มสุวรรณ. (2548). พัฒนาการเซ็กซ์ของเด็กไทย. วันที่ค้นข้อมูล 2 กุมภาพันธ์ 2548, เข้าถึงได้จาก <http://www.phrathainet.com.ac.th>.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์และคณะ. (2546). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภดล ภรณ์ดิग्งและ อมะวิจัย. (2545). รายงานการวิจัยโครงการเฟ้าระวังรักษาคุณภาพอนาคตเยาวชนไทย, วันที่ค้นข้อมูล 15 มกราคม 2549, เข้าถึงได้จาก <http://www.abacpoll.com.ac.th>.
- ศูนย์คุ้มครองสิทธิด้านเอดส์. (2548). สถานการณ์เอดส์ในประเทศไทย. ข่าวสด, หน้า 56.
- สำนักวิจัยเอแบคโพล. (2548). ค่านิยมทางเพศ และ พฤติกรรมเสี่ยงในวันวาเลนไทน์. วันที่ค้นข้อมูล 16 มกราคม 2549, เข้าถึงได้จาก <http://www.abacpoll.com.ac.th>.
- สิน้อย เกษมสันต์ ณ ออยุธยา. (2548). ทิศทางการพัฒนาสถาบันครอบครัวแบบบูรณาการ: จากนโยบายสู่การปฏิบัติ. วันที่ค้นข้อมูล 28 ธันวาคม 2548, เข้าถึงได้จาก <http://thaifamily.Mahidol.ac.th>.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2546). เด็กไทยทำไม่ถึงใจแตก. วันที่ค้นข้อมูล 10 ธันวาคม 2549, เข้าถึงได้จาก <http://www.suandusitpoll.com.ac.th>.
- อมรวิรัช นาคทรพรพ. (2548). เซ็กซ์เอ้ออาทร. ในเอกรงค์ ภาณุพันธ์และกนกวลี ตรีวัฒนากุล (บรรณาธิการ), เขาเรียกพวกเราว่าเป็นเด็กเลว (หน้า 151). กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊ค.

Baumind, D. (1966). *Effects of authoritative parental control on child behavior.* *Child Development*, 37, 887-907.

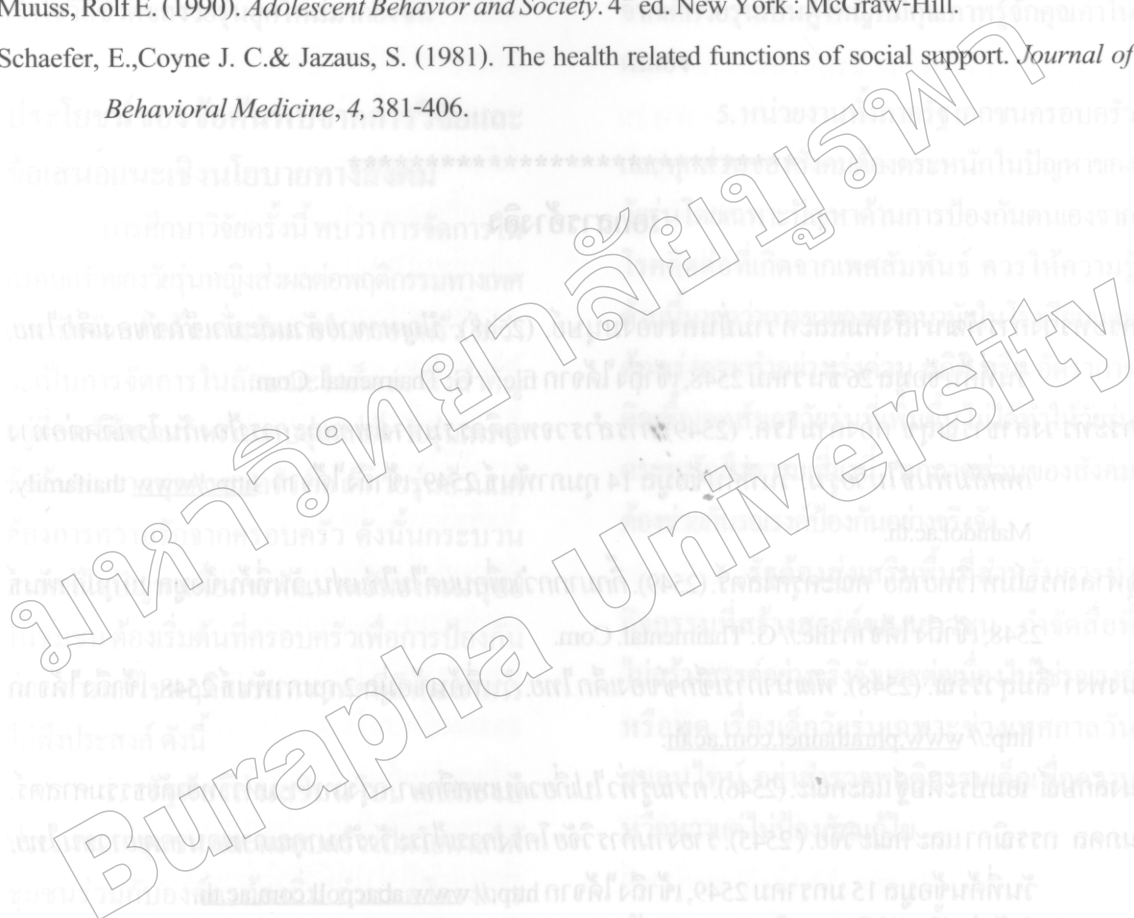
Burgess, W. Ernest, & Locke J. (1953). *The family.* New York: American Book Company.

Comings, Rhoda. *Adolescence a developmental perspective.* Fort Worth: Harcourt Brace College, 1995.

L. Gabriel, J. (1968). *Children growing.* London: University of London.

Muuss, Rolf E. (1990). *Adolescent Behavior and Society.* 4th ed. New York : McGraw-Hill.

Schaefer, E., Coyne J. C. & Jazaus, S. (1981). The health related functions of social support. *Journal of Behavioral Medicine*, 4, 381-406.

3. สถาบันการศึกษาควรมีการสอนเรื่อง

(เรขาคณิต) จุดบนเส้นโค้งปิดที่มีพหุนามดีกรีสอง (84-20) พระพรหมคุณ ฟู่อัจฉริยะ
ตั้งบนเครื่องเปิด ใจยอมรับความจริง มิใช่ซ่อนอยู่ภายใน (12) (11) ตามกลไกที่มีต่อสภาพของสังคม ประเด็น
ที่เอื้ออำนวย

ขั้นตอนการส่งบทความลงตีพิมพ์ในวารสาร
 “การศึกษาและการพัฒนาสังคม”

1. ประเภทของผลงานที่จะตีพิมพ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

- 1.1 บทความวิจัย
- 1.2 บทความวิชาการ

2. การพิมพ์ต้นฉบับผลงานที่จะตีพิมพ์

- 2.1 ความยาวของบทความ/งานวิจัย 10-15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง)
- 2.2 ชนิดของตัวอักษรที่พิมพ์เป็น Angsana UPC ขนาด 16 พอยท์

3. รูปแบบการนำเสนอบทความวิชาการ

- 3.1 ชื่อเรื่อง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
- 3.2 บทคัดย่อ (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
- 3.3 บทนำ
- 3.4 เนื้อหา
- 3.5 บทสรุป
- 3.6 เอกสารอ้างอิง
- 3.7 การอ้างอิงในเนื้อหาใช้รูปแบบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา (พ.ศ. 2541)

4. รูปแบบการนำเสนอบทความวิจัย

- 4.1 ชื่อเรื่องงานวิจัย (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
- 4.2 บทคัดย่อ (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
- 4.3 คำสำคัญ 2-3 คำ
- 4.4 บทนำ
- 4.5 วิธีการวิจัย
- 4.6 ผลการวิจัย
- 4.7 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัยเพื่อการประยุกต์ใช้
- 4.8 บรรณานุกรม
- 4.7 การอ้างอิงในเนื้อหาใช้รูปแบบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา (พ.ศ. 2541)

5. วิธีการส่งต้นฉบับผลงาน

- 8.1 กรอกแบบนำส่งเอกสาร
- 8.2 แนบเอกสารที่พิมพ์ลงในกระดาษขนาด A4 จำนวน 3 ชุด
- 8.3 แผ่นDiskette ขนาด 3.5 นิ้ว หรือแผ่นซีดีรอม
- 8.4 ส่งต้นฉบับที่ กองบรรณาธิการวารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม

6. กำหนดเวลาส่งต้นฉบับ

ส่งเอกสารถึงบรรณาธิการภายในเดือนมกราคม

7. การตอบรับ

7.1 ตอบรับต้นฉบับ เมื่อผู้เขียนส่งบทความวิชาการ/งานวิจัยที่บรรณาธิการ
จะได้รับหนังสือตอบรับต้นฉบับ บทความวิชาการ/งานวิจัยภายใน 3 วันทำการ

7.2 รวบรวมบทความวิชาการ/งานวิจัยนำเข้าพิจารณาเสนอชื่อกรรมการกลั่นกรอง (peer review)
ที่ประชุม คณะกรรมการกองบรรณาธิการ

8. การพิจารณาบทความวิชาการ/วิจัยของกรรมการกลั่นกรอง (peer review)

8.1 ทำหนังสือเชิญกรรมการกลั่นกรองหลังจากคณะกรรมการกองบรรณาธิการพิจารณา

8.2 แต่งตั้งกรรมการกลั่นกรองหลังจากได้รับการตอบรับว่าสามารถเป็นกรรมการกลั่นกรองให้ได้

8.3 ส่งบทความวิชาการ/วิจัย โดยไม่ระบุชื่อผู้เขียน พร้อมแนบประเมินให้กรรมการกลั่นกรอง
พิจารณาภายใน 2 สัปดาห์

8.4 ส่งบทความวิชาการ/วิจัยให้ผู้เขียนแก้ไขตามที่กรรมการกลั่นกรองให้ข้อเสนอแนะ

8.5 ตอบรับการตีพิมพ์บทความลงวารสาร จะแจ้งให้ผู้เขียนบทความวิชาการ/งานวิจัยทราบ
หลังจากที่ได้รับ บทความคืนจากกรรมการกลั่นกรอง (peer review) เรียบร้อยแล้วภายใน 1 สัปดาห์

8.6 บรรณาธิการตอบรับยืนยันการตีพิมพ์บทความลงวารสาร

9. การจัดรูปแบบ

9.1 นำบทความมาจัดรูปแบบตามรูปแบบของวารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม

9.2 ส่งต้นฉบับให้ผู้เขียนบทความตรวจพิสูจน์อักษรและความถูกต้อง

9.3 การตรวจพิสูจน์อักษรและความถูกต้อง

-ส่งต้นฉบับให้ผู้เขียนบทความตรวจภายใน 1 สัปดาห์ หลังจากได้รับบทความ

-ส่งต้นฉบับที่ตรวจพิสูจน์อักษรและความถูกต้องคืนบรรณาธิการภายใน 1 สัปดาห์

หรือเร็วที่สุดเท่าที่ผู้เขียนบทความจะพิสูจน์อักษรและความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว

-เมื่อแก้ไขเสร็จจะส่งให้ผู้เขียนบทความตรวจอีกครั้งในกรณีที่ผิดมาก

10. คณะกรรมการกองบรรณาธิการตรวจความเรียบร้อยของต้นฉบับวารสารก่อนส่งโรงพิมพ์ที่ กองบรรณาธิการให้ความเห็นชอบ

11. ส่งเผยแพร่ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน

12. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม สงวนสิทธิ์ที่จะไม่ลงตีพิมพ์เอกสารทางวิชาการที่เคยลงใน วารสารวิชาการฉบับอื่นแล้ว

13. สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

บรรณาธิการวารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม

ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อ.เมื่อง จ. ชลบุรี 20131 โทร. 038-745900 ต่อ 2067, 2003